

1672

1. *Fennecus, ...*

2. *Fennecus, ...*

3. *Fennecus, ...* bli.

4. *Fennecus, ...*

5. *Fennecus, ...*

6. *Fennecus, ...*

7. *Fennecus, ...*

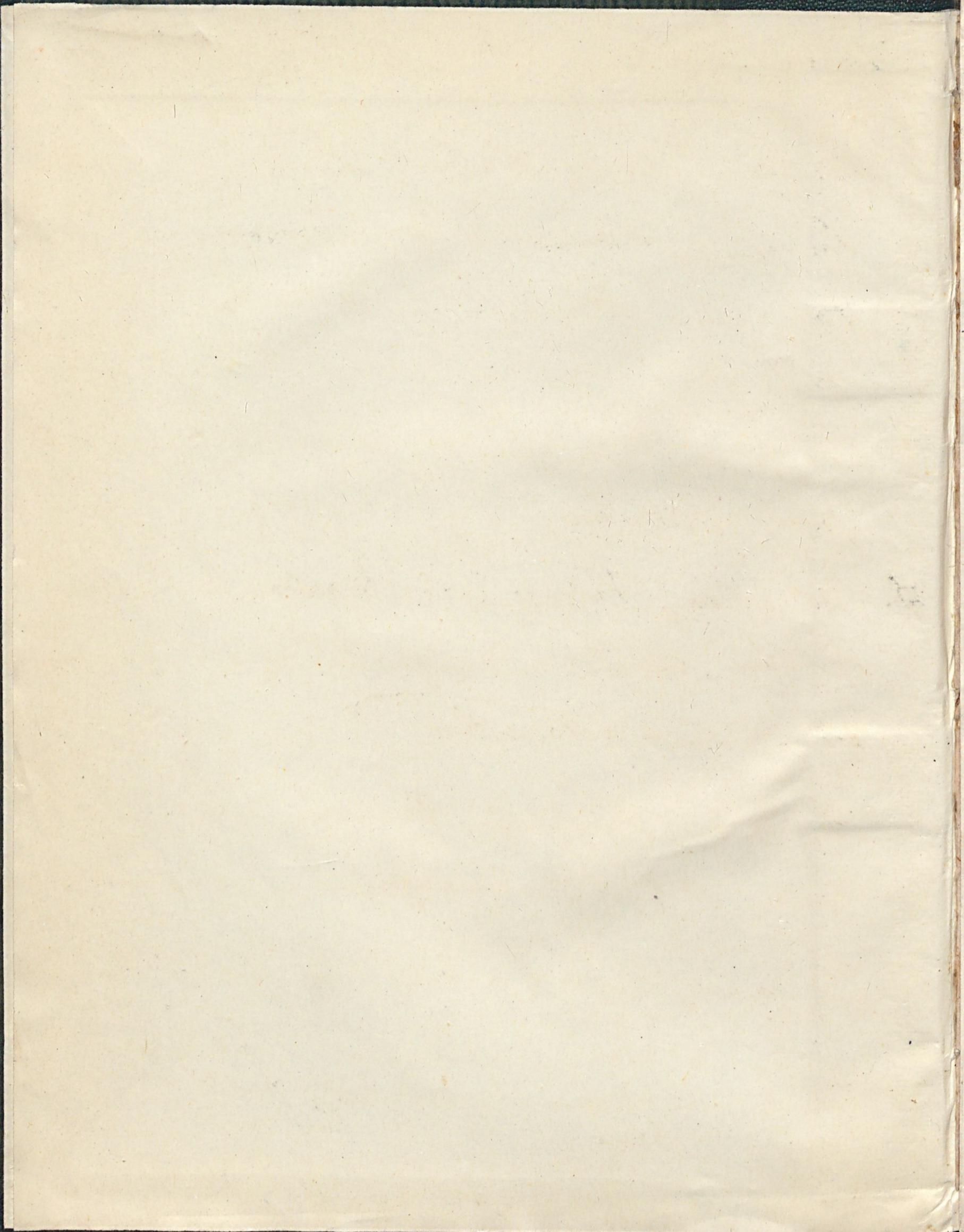
8. *Fennecus, ...* 19

9. *Fennecus, ...*

10. *Fennecus, ...* 20

11. *Fennecus, ...* 21

12. *Fennecus, ...* 22

1612.

1. Annalius, Dominicus: De rescindenda venditione
2. Formannus, Ortolphus: De possessione
3. Formannus, Ortolphus: De legibus Filiis publici
communi judiciorum.
4. Formannus, Ortolphus: De usucapionibus et
prescriptionibus
5. Melarius, Valentinus: De actionibus in rem
civilibus, utpote rei vindicatione, et confessoria
et negatoria actionibus?
6. Anselmus, Walpurgus Wertherus: Ad subsequentes
theses: De legitima defensione . . . respondet.
7. Pingitzerus, Virgilius: Quod juris habeat bone fidei
possessor in fructibus rebus alienis
- 7^a. Formannus, Ortolphus: De consuetudinibus ad l. 32 ff. d. de
8. Jucorius, Johannes: De actionibus mixtis, fructuum
reguntorum, fructuum hereditariae, Communis Dividenda

9. Theodoricus, Petrus: Membranae jura sub-
litterarum successiva methodo exhibentes

10. Ungerus, Erasmus: De jurisdictione

17. Pinggitzerus, Virgilius: Centuria Theoriarum ex
utillissima et frequentissima regali materia
selectarum. 1613.

12. Inerius, Johannes: Quaestionum ad constitutionem
paupertatis religionis directarum, decuria.

1613.

1. Arumaeus, Dominicus: Quaestionum in praecipuis
universi juris partibus, sacris ac privatis capitibus;
ad jus civile, feudale, Canoniarum... necnonque
historiarum spectantibus delibatarum, semicenturia

2. Arumaeus, Dominicus: De pignoribus et hypothecis.

3. Formanus, Ortheus: Centuriae tres portionum
legalium.

1643.

4. Saeorius, Johannes: De obligationibus divinis et
individuis, communiq. effecta et usu in jure civili,
canonico et feudali.
5. Theodoricus, Petrus: Disceptatio ad diffinitiones
pandectarum leges.
6. Theodoricus, Petrus: De crimine falsi.
7. Ungererus, Erasmus: Turis positionum dodices.

9

10

17

12

16

1.

9

3

15.
11
D. O. M. A. 1612/110

Paucula -- Hæc

D E

Jurisdictione

Themata.

EX CONSENSU AC PERMISSU

Ampliss. Jctorum Ordinis.

P R Æ S I D E

Clariss.º Viro,

Dn. Erasmo Ungepaur J. U. D.

Examini publico subjicit

Quirinus Kubach Roslav. Thur.

Ad diem 7. Novembr. horis consuetis,

J E N Æ

TYPIS JOHANNIS WEIDNERI,

Anno clō lōc xii.

Institutione

Thomas

ST. VITAE

capitulum

BRASILE

capitulum

De ...

...

...

...

...

...

...

...

...

THEOREMATA DE JURIS-
D I C T I O N E.

T H E S I S P R I M A.

Est sanè materia de Jurisdictione perquam difficilis & perplexa, dubia & obscura, propter miras & varias Dd. opiniones, quas in definitionum hujus materia constitutione, constitutarum explicatione, & questionum, quæ his solent moveri, decisione, habent, de quibus videre est apud Longovallum, Antonium Vaccam, Loriottum, Muscornium, Muretum, Scipionem Gentilem, Vulteium, & alios complures ad h. t. in tantum ut Muretus juris nostri interpretes solertissimos hoc in tractatu cæcos & ineptos dicat, ut maxime in aliis fuerint satis docti & admodum acuti.

2: Interim tamen, quia est insigniter utilis, & ad disputandum perquam accommodata propter miram Dd. varietatem, libet (σὺν θεῶ) paucula Theoremata, & quidem potiora in medium de materia Jurisdictionis: ordine tamen non admodum concinno proponere.

3. Et ambigua verò cum sint affinia errori; Scal. Exerc. 148. sect. 4. & facile imponant discentibus, Jurisdictionis autem vox ὁμόνυμος sit; idèd varia illius significationes à nobis erunt adducendæ: quia verò video hoc esse factum à Govean. ad Rubr. h. t. de Jurisd. Scip. Gent. Li. 1. c. 1. d. t. Vul. l. 1. c. 12. I. R. & aliis; quapropter ne actū agere videar, illas omitta.

4. Varietas diversarum Dd. opinionum statim se offert in Jurisdictionis Etymologia. Alii enim illam à jure dicundo, Duar. Don. ad Rubr. d. t. Treutl. hic Disp. 3. vol. 1. th. 1. lit. a. cum ibi allegatis Alii à jure & ditione, gl. & Dd. inde est, quod legant alii Jurisditio magis, quàm Jurisdictio. Propriori verò cum sit textus satis clarus in L. 1. tit. & Rubr. d. t. non putem facile ab illa esse divertendum.

5. Jurisdictionis nomen in proprio significato vicissim dupliciter sumitur, & generaliter & specialiter, Bart. & Goveanus ad L. 3. h. t. Muscorn. de Jurisdictione n. 12. p. 5. Treutl. d. Disp. 3. thes. 1. lit. b.

6. In generali significatione continet sub se merum & mixtum Imperium cum jurisdictione simplici, Br. d. l. 3. Muscorn. d. n. 12. Treutl. d. lit. b.

7. Interim verd non possumus diffiteri hanc rem quosdam Dd. satis fecisse controversam.

8. Alii eum jurisdictionem generalem omnimodonegant, ita ut de illa disputantem non absimilem de Centauris, Satyris, Purgatorio, & aliis fictis ac nullum esse in rerum natura habentibus, differenti dicant, tantum abest, ut jurisdictionem commune genus meri & mixti Imperii ac Jurisdictionis agnoscant, ita scilicet Alciat. 2. parad. 8. Cujac. 21. obs. 30. Obrecht. in disp. de Jurisd. th. 33. & th. 103. cum seq. Don. 17. comm. 8. Vasq. illustr. contr. 1. c. 4. n. 2. Anton. Vac. ad Rub. h. d. à Treutl. d. disp. 3. lit. c. allegatus & alii.

9. Et quanquam hi negent, & idè se non constringi ad sue assertionis probationem dicant; cum per rerum naturam negantis non sit probatio, l. 23. & ibi Dd. comm. C. de probat. l. 10. C. de non num. pec. & pro regula habeatur, Quod is, qui dicat, non qui neget, debeat probare, l. 2. ff. d. L. 23. C. d. t. Mascard. de probat. q. ult. n. 1. cum seqq. Don. de probat. c. 3. in pr. nihilominus tamen quedam fundamenta, quibus & generalem & simplicem Jurisdictionem in dubiam vocare solent, adducunt, quæ ap. Obrecht. d. disp. de Jurisd. th. 37. & 103. Don. 17. comm. 8. & alios in th. n. 8. enumeratos invenies; quæ quanti sint momenti, Muscorn. d. l. Scipio Gentil. d. c. 2. Gædd. ad l. 99. de V. S. & c. 5. de contrah. stipul. ostendunt & conflictus docebit.

10. Pro generali Jurisdictione varia & multa adducunt Gentilis, Loriottus, Muscorn. à n. 12. d. tr. & alii.

11. Omnes urgere video, l. 1. ff. de off. ejus cui mand. juris. & verè quidem. Queritur enim ibi an mandata jurisdictione etiam merum imperium transeat? sanè frustra & ridiculè, si merum imperium non est Jurisdictio. Quin frustra est omnis rei restrictio & limitatio, ubi nulla ejus inclusio. At ex contra sentientium nulla est meri imperii sub jurisdictione inclusio. E. frustra meri imperii, quoad jurisdictionem fit restrictio, in d. l. 1. in pr. At conclusio hæc absurda. Absit enim ut LL. quid frustra posuisse asseveremus. Sunt enim sapientissimi, excelsi ingenii, §. 8. Inst. de fideicom. hæred. summi ingenii, l. 14. C. de sentent. & interloc. §. 13. Inst. d. t. At sapiens nihil facit frustra: semper enim movetur sine & omnia agit propter finem, aliàs ne sapiens quidem. E. ex præmissis una. Non Major. E. Minor.

12. Alia

12. *Alia fundamenta adducit Muscorn. à d. n. 12. Gentilis d. tr. Gædd. d. l. que non indigent nostra enumeratione.*

13. *Occasione huius generalis significatus controvertitur inter Dd. Num quando princeps aliquem investit de Feudo, concedendo jurisdictionem, etiam videatur concessisse imperium meum? Negant hoc Iason in l. 3. de Iurisd. Fabius Obtinellus referente Muscorn. Præd. n. Longovall. f. 237. Covar. pr. q. 1. n. 9. Gentil. l. 2. c. 13. Bronch. cent. 1. ass. 7:*

14. *Nos cum Muscorn. n. 24. 25, pag. (mihi) 14. rem componemus, omnia ex mente & voluntate concedentis æstimantes. Quando ergò dicit, do tibi feudum cum jurisdictione; dicimus ibi non venire merum imperium, Sondern die Erbgericht/Undergericht/ Muscorn. d. tr. n. 17. Arum. disp. 2. Pand. th. 2. Bronch. d. cent. 1. ass. 17.*

15. *Quando verò investituræ inseritur hæc formula, cum omnimoda jurisdictione, cum plenissima, libera, mit allen Gerichten vnd Berechtigkeiten / ibi dicimus venire etiam merum imperium, quod nostro idiomate dicitur, Die Obergerichte / Peinliche Gerichte / Item, Halsgerichte / Blutbanck / Muscorn. d. n. 24. vers. solutis 25. & sequent.*

16. *Et quod cumulativè, non verò privativè concessa, jurisdictio verosimilius.*

17. *Definitur verò variè jurisdictio generalis, ut videre est apud Govean. de Iurisd. Alciat. 2. dispunct. 21. Wefenbec. in Parat. hic post. pr. ita, ut tot sint sententiæ, quot capita. Terent. in Phorm. & suus Rex Regine placeat, suaq; Sponsa Sponso, Plaut. in Stich.*

18. *Accursii in l. 1. verbo potest, de Iurisd. rejicit Bart. & bene examinat Muscorn. d. tr. n. 4.*

19. *Aliis est potestas politica statuendi aliquid de negotio, Vult. lib. 1. l. R. c. 12.*

20. *Baroni, est potestas jus dicendi, qua cum consentit Muscorn. quam ponit d. tr. n. 10.*

21. *Treutleri th. 1. disp. 3. quam plures retinent, nescio an examinata accuratiùs ad LL. bonæ definitionis subsistat: interim tamen unicuique suum relinquemus arbitrium, & illam approbanti non erimus difficiles, ne forsan barbam leoni mortuo vellere, & ut pumiliones Herculem laceffere videamur.*

22. Hanc

22. Hanc verò duplicem faciunt jurisdictionem simplicem, & imperium, Vult. lib. 1. I. R. c. 12. n. 3.

23. Est verò jurisdicção specialis, jurisdicção in causa cognitione posita.

24. Non addo, cum potestate juris dicendi, quia illa satis includi in genere hujus finitionis autumo.

25. Et quanquam hæc jurisdicção, & mixtum imperium, quoad exercitium & actum secundum concurrant, & ratione subjecti, cui insunt, convenient, Vult. d. c. 12. n. 4. Treutl. d. disp. 3. th. 2. lit. c. quibus in terminis verissimum responsum Pauli esse puto l. fin. ff. de offic. ejus, Jurisdicção sine modica coërcitione nulla est, Vult. & Treut. d. l. tamen in se considerata ob actus diversos sunt & ipsa diversa, & ideo distincta consideranda, Vult. d. c. 12. Treutl. d. lit. c. & th. 3. lit. b. in fin.

26. Hinc quesitum; An jurisdicção hæc simplex & mixtum imperium semper in unâ & eadem persona morentur?

27. Affirmative subscribunt Vult. d. n. 4. Duar. 1. disp. ann. 33. Treutl. d. l. pro quibus facit d. l. fin. de offic. ejus. l. 1. ibi imperium jurisdictioni d. t. l. 3. de jurisd. & Dd. ad d. l. 3. communiter.

28. Quo posito, facile defenditur, Magistratum municipalem etiam habere mixtum imperium, ut qui jurisdictione instructus, Treutl. d. lit. b. th. 3. quicquid contra disputetur.

29. Et hujus jurisdictionis potestatem seu licentiam dandi iudicis esse volunt, per l. 3. in fin. h. t.

30. Absoluta una specie ad alteram deveniendum.

31. Et hæc est imperium, quod jurisdicção in coërcitione posita, Vult. d. lib. 1. I. R. c. 12. n. 7. pag. 69. quam habet & Treutl. d. disp. 3. th. 3. lit. a.

32. Est q³, vel merum vel mixtum, text. in l. 3. ff. h. t. l. ult. de offic. ejus. Vult. d. c. 12. n. 8. Wesenb. in parat. & Dd. communiter.

33. Merum putamus dici imperium, non quasi sit liberum, ita, ut quis pro libitu & ad libidinem facinorosos punire possit, quod sensisse videtur Alciat. in l. potestatis. 215, de V. S. Vasq. illustr. contr. 1. c. 4. n. 2. pag. (mibi) 92. Non etiam quia sit vehementissimum, quod Goveanus voluit; sed respectu mixti imperii: Vult. d. c. 12. Treutl. d. disp. 3. th. 3. lit. c. Vasq. illustr. contr. d. n. 2. d. pag.

34. Ut

34. Ut enim coërcitio, cui semper annexa, jurisdictio specialis, dicitur mixtum imperium propter utriusq; commixtionē. Vult. d. c. 12. n. 14. l. 3. ff. h. c. ita quæ separata ab omni jurisdictione simplici non malè dicitur merum imperium, utpote, quæ nil habet commixtionis, est sine cujusque rei mixtura, Vasq. d. c. 4. n. 2. Vult. d. c. 12. n. 13.

35. Proposita definitione nominali deveniendum ad ipsius rei erat: Hanc verò admodum reddit difficilem variâ Dd. d. l. 3. interpretatio & detorsio.

36. Alii enim nil minus admittunt, quam veram & essentialē meri imperii definitionem in d. l. 3. proponi Cuj. Bart. Alc. Walt. 1. miscel. 2. quorum fundamenta vide apud Walt. d. c. 2. Alii id affirmant Angelus Longov. concl. 1. n. 13. Vasq. ill. qq. d. c. 4. n. 2.

37. Et hi vicissim in duplici sunt discrimine. Quidam enim pro vera & essentiali eam habent, Longov. d. n. 13. Treutl. th. 5. in prin. d. disp. 3. & Dd. communiter, ad d. l. 3. Quidam habent quidem pro definitione; verum quæ sit, ex exemplo, non verò rei, natura & essentia Walt. d. c. 2. verum sufficiat nobis ipsum, Walt. d. c. 2. cum Boëtio agnoscere, imò non propriè & Logicè rem describi per exemplum, ut sic nobis uon admodum accuratè laborandum sit de illius sententiæ refutatione, ut qui quærimus de vera definitione.

38. Definimus ergò imperium merum, quod sit potestas gladii ad animadvertendum in facinorosos homines, Vlp. in d. l. 3. Vult. d. cap. 12. n. 9. Cujac. 21. obs. 30. Vasq. d. c. 4. n. 2. in pr. Corraf. 3. misc. 17. n. 8. & Dd. communiter in d. l. 3. secuti.

39. De genere nostræ definitionis non sum admodum sollicitus propter auctoritatem, Jc. in d. l. 3. & quia scio hoc etiam illos, qui contra nos disputant, non rejicere, & clarè imperium potestatis verbo contineri, Paul. in l. 215. Ibiq; Gædd. de V. S. docet, ut sic facile corruat una pars argum. sec. Walteri d. c. 2. contra nostram sententiã producti sc. in d. l. 3. non subesse verum genus.

40. Tota difficultas in differentia, quam in voce Gladii & seqq; ponimus, quam non materialiter cum Muscorn. d. tr. n. 41. & seqq; accipimus, hætenus enim tantum una, & quidem summa meri imperii pars, quæ est vitæ, gladio ademptio denotatur, & sic nostræ definitio claudicat, utpote nimis facta angusta contra quam Logici volunt, sed formaliter pro quavis graviore animadversione, l. 6. §. pen. de offic. præsid. c. dile-

c. dilecti. extr. de sent. excom. Coraf. 3. miscel. 17. n. 12. Zaf. Longoval. concl. 1. 9. 10. & 11, ubi etiam respondet Muscorn. quomodo etiam secunda pars argumenti secundi Walteri d. c. 2. ut & primum corruit.

41. Quod si cum Cujac. & Obrecht. de jurisd. c. 11. n. 9. definire velis, id esse imperium ad animadvertendum in homines facinorosos lege datum ac definitum, arg. d. l. 3. l. 1. de offic. ejus. non admodum repugnabimus, modo vicissim nobis detur, Ulpiani in d. l. 3. non omnino pro rejicula habendum esse, ut que planè, quoad rem cum hac & aliorum Interpretum concidit.

42. Est quæ, vel plenum vel minus plenum. Plenum est cum quis omnia, que ad merum imperium pertinent, habet.

43. Minus plenum cum quis habet partem aliquam imperii meri, ut præses jus gladii & jus metalli, non tamen habet jus deportandi vel confiscandi, l. illicitas. 6. §. pen. de offic. præf. ibique Duar.

44. Et hoc quidem non habuit privatus Hein. Suerin. in repet. prælect. c. 11. fac. l. 3. de offic. præf. l. 1. de off. procons. sed solus Populus Romanus olim Obrecht. d. tr. c. 6. n. 22.

45. Quid de Rectoribus Academiæ privilegiatarum? an ex jure civili hoc habent? Et est res hæc satis intricata, Bald. in Av. Habita. C. ne filius pro patre. n. 13. Vult. ad. l. 10. n. 21. C. ubi caus. fisc. id negant, quo de non dissentit Muscorn. de tr. n. 76.

46. Et causas meri imperii alteri mandari non possunt, d. l. 1. l. nemo potest. de R. J. Muscorn. de jurisd. n. 31. Don. 17. comm. 8. p. 31. Obr. d. tr. c. 5. excepto casu absentia, d. l. 1. Gentil. de jurisd. 3. c. 28. alii alios etiam ponunt, ut videre est apud Obrecht. d. c. 5. n. 4. Muscorn. n. 133. Gentil. c. 28. Salic. in l. 2. de Ped. jud. & alios.

47. Unde rectè de Legato Principis in criminalibus illam subdelegandi facultatem adimunt, Menoch. qq. arbitr. 54. n. 3. Muscorn. de jurisd. n. 136. & seq. Obrecht. d. c. 5. n. 25. Caval. quæst. 387. Regule enim standum, donec constat de exceptione. Communiter Dd. At regula est causas meri imperii non posse delegari, l. 1. de off. ejus. l. 6. pr. l. 11. de off. præsid. E. At ablegabunt me, Scip. Gentil. 3. de jurisd. pag. 444. Gail. 1. obs. 67. n. 14. Guid. Pap. decis. 524. & alii qui contra disputant, ad l. un. C. qui pro sua jurisd. at illam, si de causis delegabilibus exaudiam, nescio, an aberrem, quomodo alii illam accipiant, hic non opus recensere.

48. Quid

48. Quid verò si Princeps illas ei delegavit? Et adhuc malè dicere illum eas subdelegare non posse propter regulam, in d. l. 1. & quia hic textus deficit, absque quo tamen loqui erubescimus, N. 18.

49. De gradibus hujus imperii meri consulendi, Bart. Zas. Muscorn. Treutl. d. disp. th. 5. lit. c. & imprimis Callistratus in l. capitalium. in pr. ff. de pœn.

50. Et in hoc mero imperio requiritur, ut quis non pro libitu & libidine agat cum criminoso, sed potius illi pœnam, nisi circumstantia aliud velint à LL. præstitutam imponat.

51. Hinc queri solet: An scilicet hodiè pœna præstituta criminibus sint in arbitrio judicis posita? Ita opinatur, Gothof. in l. 131. §. 1. de V. S. Ibi que Dd. negantium tamen sententiam veriore putarem, ut quam defendit Gent. 3. de jurisd. 34. Gædd. in d. l. 131. §. 1. n. 7.

52. Sed num etiam ad cadavera vel mortuos extenditur merum imperium? Ita omninò sentiunt Dd. ad d. l. ult. de sepul. violat. Dissent. Angel. in l. 2. C. qui test. fac. ubi vehementer judices reprehendit, qui defunctorum corpora suspendi permittunt, fac. t. t. & l. 2. C. si reus vel accusat.

53. Mixtum exinde dicitur, quod jurisdictioni cohereat vel insit text. in l. 3. ff. h. t. Obr. d. tr. c. 3. Treutl. d. l.

54. Variè verò definitur, ut videre est apud Bart. Muscorn. n. 152. de jurisd. & alios.

55. Nos dicimus, id esse imperium, cui jurisdictio inest, jure magistratus proprio competens secuti, Obr. d. tr. d. c. 3.

56. Duos verò hujus possumus facere gradus, & ad unum referre ea, que magis sunt imperii, quàm jurisdictionis, ut sunt missio in bonorum possess. incarceratio, mulctæ irrogatio, &c. ad alterum verò ea que magis sunt Jurisdictionis, quàm imperii.

57. Mixtum verò imperium habent magistratus, Obrecht, d. tr. capit. 11.

58. Et hi quidem, neque sibi jus dicere debent, neque uxori, neque liberis suis, text. ad. lit. in l. 10. de jurisd. l. un. C. ne quis in sua caus.

59. Et hæc paucula theoremata jam propter temporis angustiam de hac materia difficili conscripsisse sufficiat.

CORO-

COROLARIUM.

A Ne ad eam pœna mandans, cum mandatario, qui delictum mandatum perfecit, feriendus, controversatur?

Huius Clar. 5. Sentent. §. fin. q. 89. n. 1. docet, imò utrumque eadem pœna dignum; in tantum, ut licet maximè alias sua spontè delictum illud mandatarius perpetraturus erat, adhuc tamen mandans teneatur. Et quidem ita decidit non sine causa. Nam ut homicida, seu mandatarius est in dolo, qui ad mandatum impium absque omni causa, nulla habita suæ etiam conscientiæ & Christianæ dilectionis ratione Titium interemit: ita etiam ipse mandans Titium occidi est in dolo. Et hinc est quod *J. C. Ulp. in l. 15. §. 1. de sicar. cædis* mandatorem pro homicida habet. Quid si statutum pro homicidio, furto, &c. pœnam morris imponat? Et post Bart. adhuc hoc affirmandum ait, addit. ad Clarum d. n. 1. modò verba statuti in rem sint concepta, ut si dicat pro homicidio, furto, &c. pœna sit mors; ubi verò in personam statutum sit conceptum puta: Quicumque hominem occiderit, morte morietur, decidunt contrarium, & volunt mandatorem non eadem pœna cum mandatario adficiendum: fortè quia statuta sint stricti juris & propriè mandans occidi,

di, non occidat, nec enim modus rei est ipsa res.

At hæc ratio valet utroque in casu, nam nec in alterius mandator propriè & Physicè occidit, ut sic semper alia poenâ mandator, & alia mandatarius sit afficiendus vigore statuti contra quam ipsi admiserint. Ergò quomodocunque statutum conceptum; dicimus eidem poenæ subjacere & mandatorem & mandatarium. Et hæc omnia verissima, si res in terminis mandati permanfit. Gravius controvertitur, ubi fines mandati excefferit mandatarius, quid juris statuendum? puta mandavit quem vulnerari, mandatarius occidit. *Menoch. cas. 352. n. 2.* adhuc eandem poenam utrique dictat, quo de non recedit *Jul. Clar. d. q. 89. n. 5.* Alii contra sentiunt, *Fach. 1. contr. 36.* Et est omninò in utramque partem disputabilis quæstio. Sciendum autem quibus in terminis hoc *Menoch. d. cas. & Jul. Clar. d. q. 89.* disputent, non in his ubi mandans voluit tantum alapam infligi, vel levi baculo verberari, *Er soll ihm ein paar Maulschellen zustellen von seiner wegen / oder er sol ihn ein wenig abschmieren /* hæten⁹ enim & ipsi cum ab ordinaria poena eximunt, si mandatarius contra mandatum Titium occidat: Sed hoc controvertunt, quod quis mandarit vulnus infligi, mandatarius verò fines mandati excedens eum occiderit? Et in his terminis mandatorem æquè poenâ *Cornel. teneri* volunt, ac mandatarium, qui contra fines mandati illum occidit.

Et hoc non leviter firmat *d. l. 15. fac. c. ex libera. c. suscepimus. de homicidio. in 6.* Et sanè cum vulnera non possint infligi ad mensuram, quod ajunt *Dd.*, ut *ἐμπερεια* testatur, & omnia penè lethalia sint, si credimus *Jul. Clar. d. l.* parùm abest, ut non videatur mandare occidere quem, mandans tantum infligi vulnus.

SOLI DEO LAUS ET GLORIA.

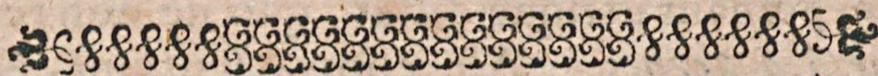

Ad Dominum Respondentem.

Romanos rerum dominos, Quirine, Quirites
Tota ferè agnovit devicta hæc machina mundi;
At nos Romanas LL. scrutamur, earum
Nos majestatem Germani suspiciendam,
Ad coelos ferimus, quod & his testaris abundè
Primitiis, subitò quas messis larga sequetur.
Athletas fortes comitatur ubique corona;
Et Te promeritum excipient mox præmia; Vates.

Scrispse

Ludwig Reinholdt.

Ignavum & stolidum pecus ardua quæque protervè
Suggillat; nec enim ferre labore cupit.
Non sic; Virtutis sudore sed itur ad aulam
Palmam victor ubi fert in honore sibi.
Rectè ergò Quirine sapis, Ζητήματα docta,
Qui jam proponis discutienda tuis:
Namque hæc difficili vigiliq̃ue labore parâsti,
Dum benè volvistis sedulitate libros.
Pergere perge viâ hâc: quâ rectâ pergis honoris
Ad culmen. Palmam pergere perge feres.

Josephus Francus, Fr. Commens.

Prælia facturus non duri tristia Martis
Dum modò non turpi deferis arma fugâ.
Munera tu præclara feres, & digna labore
Inde tuo, mentisque inde parabis opes.
Quas nec divitiis Cræsi mutabis opimis,
Non opibus Cræsi, delitiisque Midæ.
Sic studium pertexe, & disce fideliter artes,
Gloria sic studii nescia mortis erit.

Herbardus Bartholdi Hannover.

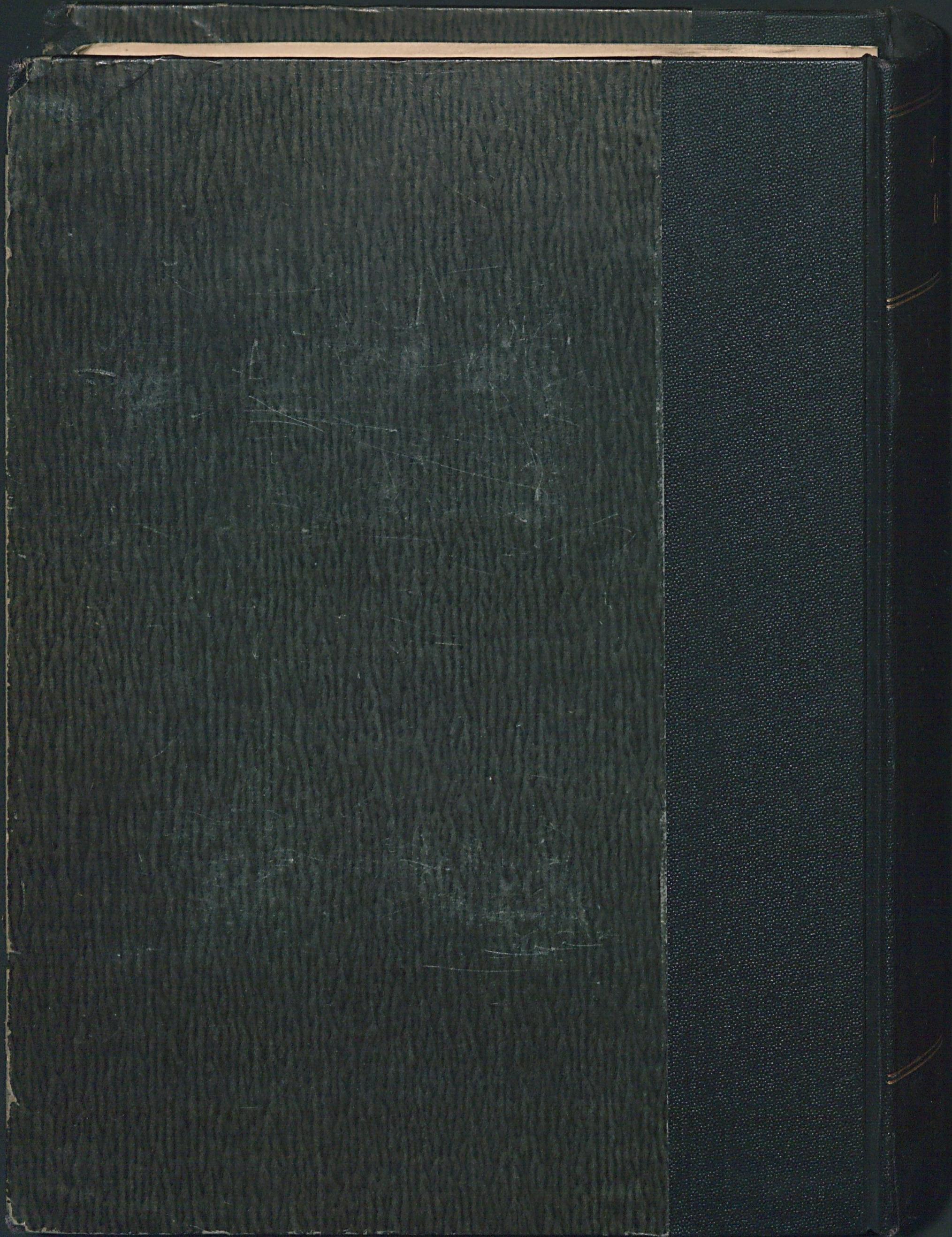

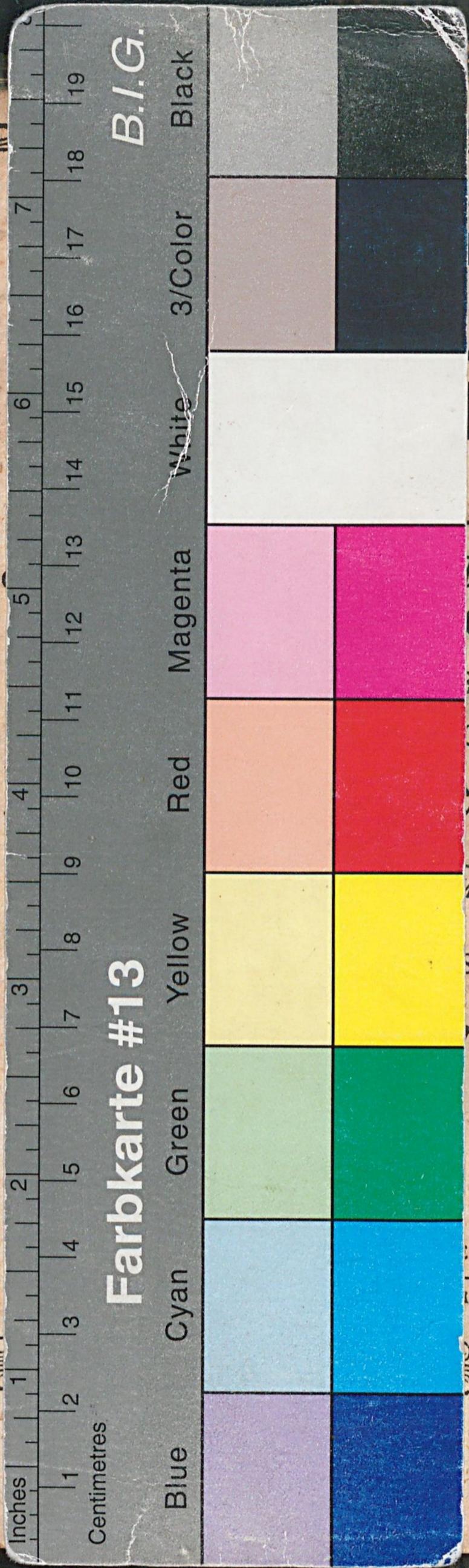

X2617645

VDM

A. 1612/110
Hæc

15.
11

ione

PERMISSU
Ordinis.

paurj.u.d.

bjicit

slav. Thur.

is consuetis,

IDNERI,

